

Kassie kijken

Veel gemeenten vieren deze dagen online. Veel keuze hebben we ook niet: het aantal kerkgangers is beperkt en zingen is lastig. Toch zijn er ook voordelen. Vrijwel iedere gemeente merkt dat naar online vieringen meer mensen kijken dan er fysiek kwamen. Vaak is er een verdubbeling, maar ik sprak ook een gemeente waar sprake was van verviervoudiging. Niet iets om laatdunkend over te doen dus, online vieren. Ja, het is thuis, en koffie erbij mag. Maar het is meer dan kassie kijken.

Niet iedereen is echter enthousiast. Stefan Paas is hoogleraar missiologie aan de VU. Hij zei onlangs: 'Een kerk die online gaat mist veel. De hele dienst is gescript en onderworpen aan mediawetten. Er is geen lichaamstaal en een preekje moet superkort. Online kerk is als dat voetbalspel FIFA 2020: het *lijkt* op voetbal, maar je ruikt geen zweet en je hebt geen gras aan je schoenen.'

De Tsjechische theoloog Tomás Halik gaat nog een stapje verder. Voor hem überhaupt geen online-veringen. 'De echte aanwezigheid van Christus in de eucharistie vraagt om de echte aanwezigheid van gelovigen in de kerk.'

Ik kan beide theologen wel volgen, ik word ook niet blij van kassie kijken. Ik mis de mensen naast mij in de bank en ik mis de beleving. Ik mis de geur van de kerk en ik mis de koffie. Zeker ook dat laatste doet zich breed voelen. Iemand sprak laatst over 'het sacrament van de koffie'. Niet alleen leuk gezegd, er schuilt ook veel waarheid in. Koffie is verbondenheid, en verbondenheid is evangelie. Nee, de eerlijkste conclusie is: digitaal gaan verbreedt het bereik van de kerk enorm. Maar het versmalt de ontmoeting.

Toch zitten we voorlopig op zijn minst deels nog vast aan digitale diensten. We doen er dus goed aan er het beste van te maken. Want ook al is het verre van ideaal, het hart van kerk zijn is voor mij dat je aan elkaar gegeven bent.

Sisters, brothers

We're one, but we're not the same

We get to carry each other, carry each other ... (U2: One)

De essentie van kerk zijn is: je bent niet hetzelfde, maar wel één. En zo dragen we elkaar. Als zusters, broeders. Ook als we elkaar niet kunnen ontmoeten, ook als we online vieren. Zelfs dan.

Als u wilt, kunt u op onderstaand adres klikken om U2 te horen en te zien. Mag u toch nog ff kassie kijken.

<https://www.youtube.com/watch?v=ftjEcrrf7r0>

Mocht daaraan behoefte bestaan, dan kunt u zonder toestemming de column overnemen in kerkblad of website.